

Бабине літо

Емілі Елізабет Дікінсон

Емілі ДІКІНСОН. Поезії

Емілі ДІКІНСОН (1830—1886)

З англійської переклала Марта Тарнавська

КНИЖКА

Нема човна, як книжка,
щоб поплисти у світ,
ні коней, щоб гасали так
як поетичний спліт.

І бідний може в подорож
податись без гроша:
повозка дуже скромна,
а в ній — людська душа.

[Emily Dickinson: A book (There is no frigate like a book)]

СЛОВО

Слово — мертве
як сказане,
кажуть люди.
Я думаю:
ні — тоді аж
жити буде.

[A word (A word is dead)]

МІСТЕРІЯ БОЛЮ

Не пам'ятає біль коли
початок був його,
чи може дні такі були,
як не було його?

Він сам для себе — майбуття,

у безконечну даль
минуле, верне до життя
нового часу біль.

[The Mystery of Pain (Pain has an element of blank)]

РОЗЛУКА

Життя мені закрилось двічі,
не знаю ще,
чи нестерпність щось і третє
мені несе.

Така велика, безнадійна,
найбільша з кар,
Розлука — цей дарунок неба,
це — пекла дар.

[Parting (My life closed twice before its close)]

ПОЄДИНОК

Взяла я владу в свої руки —
що там весь світ!
така відвага, що не мав ще
і сам Давид.

Я камінь кинула — не впав він
а впала я!
чи Голіят був завеликий,
чи я — маля?

[The Duel (I took my power in my hands)]

Душа сама собою

Душа сама собою
це імперіальний друг
або найгірший всіх шпигун,
один з ворожих слуг.

Упевнена серед своїх
і не боїться зрад:
душа — свій пан, їй власних лиш
боятися порад.

[The soul unto itself]

Numen Lumen

Живу із ним, його лице
я бачу повсякчас —
не випадкова зустріч це —
смерть поєднала нас.

Відклався власний мій кінець,
щоб міг по праву люб'
незримий простягти вінець
для мене, наче шлюб.

Живу із ним і чую звук
знайомий голос певности.
Для того, мабуть, і живу,
як свідок нестерпимості.

Час — вчитель загадки буття,
наук щоденний труд:
що безконечно є життя,
який не був би суд.

[Numen Lumer (I live with him, I see his face)]

Бабине літо

Це дні, коли птахи підряд
вертаються, один чи два,
щоб глянути назад.

Це дні, коли на небесах
помилку червня розпростяг —
золото-синій стяг.

Не обдурити тим бджоли,
та віра родиться, коли
такий можливий строк,

аж поки свідок попливе
в повітрі зміненому вже —
заблуканий листок.

Останній літа сакрамент,
причастя таїнства момент
дитині дай, вона

прийме до уст святий твій хліб
і чашу піднесе до губ
безсмертного вина.

[Indian Summer (These are the days when birds come back)]
З англійської переклала Марта Тарнавська